

[Lænnung.]

Jeg udtaler Haabet om, at Loven, naar den her er vedtaget — forhaabentlig om kort Tid —, maa medvirke til at støtte Tilliden til Obligationer og saaledes lette Finansieringen til Fremme af Byggeriet og dermed, da Byggeriet er en Nøgleindustri, til Beskæftigelsen i vort Land.

Da denne Lov, som det med Rette er understreget, kun gælder Bygninger og ikke Løsøre: Maskiner, Varelagre, Indbo, Besætning, Inventar o. s. v., og da der for saa vidt ogsaa er et Forsikringsbehov til Stede paa disse Omraader, vil ogsaa jeg, selv om det utvivlsomt — det skal anerkendes — er et ulige vanskeligere Omraade at lovgive paa, gerne henstille, at man har Opmærksomheden henvendt paa dette Problem og overvejer en Videreførelse af Lovgivningen paa dette Omraade.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse, idet jeg slutter med at udtale Haabet om, at den Situation, Lovforslaget tager Sigte paa, aldrig maa blive aktuel her i Landet.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den almindelige Tilslutning, der er givet Lovforslaget og dets Principper.

Jeg maa maaske sige til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist), at naar jeg ikke rødmer her i Dag i Anledning af Rosen, skyldes det selvfølgelig ikke, at jeg føler, at det er noget almindeligt, der hænder mig i Dag i Landstinget, men først og fremmest, at det med saa megen Ret kan siges, at den fremkomne Ros kan gaa over til det Udvalg, som har udført det Arbejde, der ligger bag ved Lovforslaget.

Den ærede Ordfører for Venstre (Elmquist) talte i Forbindelse med Omtalen af Lovforslagets Affattelse om, at det egentlig mindede os alle om, hvor udmærket det vilde være, hvis vi her i Danmark kunde naa hen til et egentligt Lovraad. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem herom, men da det ærede Medlem føjede til: til Gennemgang af Lovforslagene, forinden de blev forelagt Rigsdagen (Elmquist: Forinden Vedtagelsen, føjede jeg til) Ellers vilde jeg gerne have føjet det til. Det er, al Ære være Rigsdagen, muligt, at det er endnu mere nødvendigt, at Gennemgangen sker efter Behandlingen i Rigsdagen, men

til syvende og sidst maa det dog være inden Vedtagelsen, og saa ved man aldrig, hvad der igen kan ske inden den endelige Vedtagelse.

Det ærede Medlems Bemærkning om Lejeloven synes mig i denne Forbindelse ilde anbragt, idet Lejeloven netop blev udarbejdet af et sagkyndigt Udvalg, hvoraf ogsaa nogle skarpsindige Jurister var Medlemmer.

Man kan vel sige, at de Spørgsmaal, der førtes frem af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds som Spørgsmaal, der burde overvejes nøje, kan deles i 3 Grupper: Spørgsmaalet om, hvorvidt der nu skulde tages endelig Stilling til Statens eventuelle Andel i Erstatningen af de Skader, der kan ske, dernæst Genopbygningsproblemet og endelig Spørgsmaalet om Erstatningens Fordeling eventuelt paa Ejerne og Pantekreditorerne. Om alle tre Spørgsmaal vil jeg sige, at vi her er inde paa et Omraade, hvor det, hvis man skal forsøge at frurdse alle de Forhold og Omstændigheder, der kan opstaa i en saadan Situation, og træffe Beslutning herefter paa Forhaand, vil være meget svært, tror jeg, at naa til et praktisk Resultat. Jeg kan ikke sige noget bedre derom end det, som er sagt af det sagkyndige Udvalg i Bemærkningerne til Lovforslaget netop med Henblik paa nogle af disse Problemer:

„man maa lade staa hen, om Staten i Tilfælde af, at Tabene inden for et Krigsforsikringsforbund overstiger 5 pCt. af Brandforsikringssummerne, ved særlig Lovgivning vil yde Hjælp af de almindelige Statsindtægter eller eventuelt foretage en Regulering af Behæftelsernes Højde. Det er ikke muligt paa Forhaand at skabe en Ordning, som hviler i sig selv, men man maa overlade til Regering og Rigsdag efter Krigens Afslutning at tage Stilling til, om den Skade, der ikke dækkes gennem Forslaget, skal ramme den paagældende Ejer og hans Panthavere eller fordeles paa videre Kredse gennem særlig Lovgivning.“

Det er efter min Mening det bedste, der kan siges herom. Lad os tænke os Sagen rent praktisk: 5 pCt. vil for Københavns Vedkommende sige, at der gennem Forsikringen er dækket Skader paa et eller andet Sted omkring 225 Mill. Kr. Men tror det ærede Medlem ikke, at det er bedst, naar der i